

[Elisabeth Arnold]

er rigtige. Ud over dem, jeg allerede har nævnt, er der det, der er skrevet om de 12.000 afviste. Det røber naturligvis en uddannelseslyst og en uddannelsesstrang hos de unge, og den skal man naturligvis komme i møde ikke blot ved at øge antallet af uddannelsespladser kritikløst, men ved at prøve at finde ud af, hvad det så er, vi kan tilbyde dem, hvis ikke vi kan bruge dem som jordemødre alle sammen. Nu har det været nævnt som eksempel. De 12.000 afviste røber selvfølgelig, at der er et reelt ønske om at få en uddannelse, og det skal vi selvfølgelig sørge for at de kan få.

Endelig er der skrevet om den særlige vejledningsindsats for kvinder, og det synes jeg er en god pointe. Det viser sig netop, at de uddannelser, hvor der er mange afviste i forhold til de optagne, er det, vi kunne kalde typiske kvindesfag, og det er jo utroligt, at vi efter så mange år, hvor vi har diskuteret ligestilling og kvindearbejdsløshed, stadig væk har den utrolig skæve søgning til uddannelserne. Der påhviler os alle sammen et stort ansvar for at prøve at få pigerne til at vælge nogle andre fag, så det synes jeg i hvert fald er en udmærket idé.

Til sidst vil jeg nævne det, som fru Hanne Severinsen også nævnte, nemlig det pædagogiske problem i forbindelse med universitetslærerne. Det har været en torn i øjet på samtlige studerende, tror jeg, på de videregående uddannelser mange generationer tilbage, at pædagogiske kvalifikationer ikke blev agtet og ikke blev tillagt noget betydning, og derfor var det lige meget, om en lærer var en god pædagog; bare han var en god forsker, så kom det andet nok. Nej, det gjorde det ikke, og det synes jeg også er en ting, vi skal lægge vægt på.

(Kort bemærkning).

Helle Degen (S):

Må jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg i høj grad deler den opfattelse, at planlægningen af vores uddannelsesindsats er skrigende nødvendig, når vi flere gange har stået med 12.800 afviste i disse år. Det kalder på en politisk indsats, som er ret stor, og derfor har vi valgt at fremsætte dette forslag og få det til drøftelse, og jeg synes, det er dejligt, at der er en vis åbenhed. Vi har det selvfølgelig sådan i Socialdemokratiet, at når vi fremsætter et forslag, også et forslag til handlingsplan, så gør vi det, fordi vi ligesom Det Radikale Venstre finder, at det er uaccepta-

belt med meget ustabile politiske vilkår for alle uddannelsesinstitutionerne. Jeg er helt enig med fru Elisabeth Arnold i hendes bemærkninger om, at forskningsindsatsen er næsten umulig at planlægge, og de beklagelser, vi har hørt derfra, kan vi helt tilslutte os.

Jeg vil sige med hensyn til det obligatoriske internationale indslag i uddannelsen, som flere ordførere har været inde på, at selvfølgelig skal det tages for pålydende, at vi har stillet det forslag, og det skal forstås sådan, at vi mener, at det skal der arbejdes på. Vi tror, det er utrolig vigtigt, og vi tror også, det er nødvendigt, at man inden for alle uddannelseskategorier, inden for alle uddannelser, får den internationale forståelse, for verden er blevet mindre, og den bliver endnu mindre, og derfor var jeg vældig glad for fru Hanne Severinsens bemærkninger om, at også Venstre har den samme opfattelse og intention. Det tror jeg i årene fremover bliver meget nødvendigt.

Og så vil jeg gerne takke for fru Elisabeth Arnolds positive bemærkninger om, at kvinde-vinklen også kom med, og det er også noget af det, der skal prioriteres højt, og det skal der ses på.

Lysholm Christensen (KRF):

Socialdemokratiet skal bestemt ikke have utak for at have rejst denne debat, for det udvikler sig jo, som også andre har sagt, mere til en debat end en drøftelse af et forslag om en handlingsplan. Men det er helt interessant at sidde og lytte til denne debat og den enighed, som jo viser sig hele vejen rundt i salen. Jeg tror ikke engang, det er udtryk for, at man er i feriehumør. Det er oprigtigt ment, har jeg indtryk af, at der er stor enighed om mange af disse punkter, og det er da kun glædeligt.

Vi kan også tilslutte os de fleste af synspunkterne i det foreliggende forslag. Vi synes, det var fint, hvis man kunne afskaffe adgangsbe-grænsningen, i hvert fald på en del uddannelser. Vi synes også, det er fint, at man satser på investering i uddannelse. Det er virkelig nødvendigt i disse år, at man investerer her. Det er en god investering.

Det er også vigtigt, at forskningen ved vore universiteter bliver styrket, og det var fint, hvis de studerende kunne vælge studium helt frit efter eget ønske. Vi kan også tilslutte os tanker om, at de pædagogiske kvalifikationer hos un-